

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 8 marca 1977 r.

Nr 7

TREŚĆ:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 27 — Konwencja międzynarodowa o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych, sporządzona w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. 65
- 28 — Oświadczenie rządowe z dnia 10 lutego 1977 r. w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji międzynarodowej o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych, sporządzonej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. 65

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 29 — z dnia 4 lutego 1977 r. w sprawie urzędzeń zaopatrzenia w wodę i urzędzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków 66

ROZPORZĄDZENIE

- 30 — Ministrów Komunikacji oraz Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z dnia 10 lutego 1977 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy wykonywaniu robót drogowych i mostowych 68

27

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych,

sporządzona w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

**RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 10 kwietnia 1926 roku została sporządzona w Brukseli Konwencja międzynarodowa o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 10 czerwca 1976 roku.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru.)

28

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 lutego 1977 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji międzynarodowej o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych, sporządzonej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 9 Konwencji międzynarodowej o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych, sporządzonej w Brukseli dnia 10 kwietnia

1926 r., został złożony Rządowi Belgii dnia 16 lipca 1976 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja weszła w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 16 stycznia 1977 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 8 stycznia 1937 r., składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w niżej podanych datach:

Belgia	dnia 8 stycznia	1936 r.,
Brazylia	dnia 8 stycznia	1936 r.,
Chile	dnia 8 stycznia	1936 r.,
Węgry	dnia 8 stycznia	1936 r.,
Holandia	dnia 8 lipca	1936 r.,
z rozszerzeniem na		
Curaçao	dnia 8 lipca	1936 r.,
Indie Holenderskie	dnia 8 lipca	1936 r.,
Surinam	dnia 8 lipca	1936 r.,
Włochy	dnia 27 stycznia	1937 r.,
Portugalia	dnia 27 czerwca	1938 r.,
Szwecja	dnia 1 lipca	1938 r.,
Norwegia	dnia 25 kwietnia	1939 r.,
Jania	dnia 16 listopada	1950 r.,
Grecja	dnia 19 maja	1951 r.,
Republika Federalna		
Niemiec	dnia 1 listopada	1953 r.,
Szwajcaria	dnia 28 maja	1954 r.,
Turcja	dnia 4 lipca	1955 r.,
Francja	dnia 27 lipca	1955 r.,
Republika Malgaska	dnia 27 lipca	1955 r.

Ratyfikacja została dokonana przez Francję zgodnie z artykułem 11 konwencji, a następnie potwierdzona przez Republikę Malgaską dnia 13 lipca 1965 r.

Arabska Republika Egiptu dnia 17 lutego 1960 r.,
Syryjska Republika

Arabska dnia 17 lutego 1960 r.

Przystąpienie zostało dokonane przez Zjednoczoną Republikę Arabską, a następnie potwierdzone przez Syryjską Republikę Arabską dnia 8 października 1962 r.

Argentyna dnia 19 kwietnia 1961 r.,

Zair dnia 17 lipca 1967 r.,

Urugwaj dnia 15 września 1970 r.

Zgodnie z artykułem 12 konwencji weszła ona w życie w stosunku do pierwszych ośmiu państw i terytoriów wymienionych wyżej dnia 8 stycznia 1937 r., a w stosunku do wszystkich pozostałych państw konwencja weszła w życie po upływie sześciu miesięcy od daty złożenia odpowiedniego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu przystąpienia.

Równocześnie podaje się do wiadomości, że ratyfikacja Konwencji międzynarodowej o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących immunitetów statków państwowych dotyczy również Protokołu dodatkowego, sporządzonego w Brukseli dnia 24 maja 1934 r., który stanowi jej integralną część.

Minister Spraw Zagranicznych: E. Wojtaszek

29

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lutego 1977 r.

w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i wprowadzanie ścieków.

Na podstawie art. 107 ust. 3 pkt 1—3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obowiązek właściciela urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych miast oraz urządzeń zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych wsi w zakresie utrzymania i eksploatacji tych urządzeń obejmuje:

- 1) urządzenia wodociągowe do zaworu głównego za wodomierzem lub miejscem przeznaczonym na jego umieszczenie,
- 2) studnie publiczne,
- 3) urządzenia kanalizacyjne — do pierwszej studzienki na przykanaliku lub do punktu określonego przez jednostkę sprawującą zarząd nad urządzeniami zaopatrzenia w wodę i urządzeniami kanalizacyjnymi, zwaną dalej „dostawcą wody”.

§ 2. Studnie publiczne wykonywane na terenie miast powinny być lokalizowane na obszarach zabudowy mieszkaniowej, z tym że jedna studnia powinna przypadać powyżej na 3.000 stałych mieszkańców, a jej wydajność nie może być mniejsza niż 7,5 l/d na jednego mieszkańca.

§ 3. 1. Właściciele nieruchomości, do których doprowadzono na koszt Państwa urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi i założono punkt poboru wody albo z których są odprowadzane ścieki do zbiorczych urządzeń kanalizacyjnych wsi, są obowiązani do zwrotu części kosztów wykonania tych urządzeń.

2. Podstawę wymiaru należności z tytułu zwrotu części kosztów, zwanej dalej „należnością”, stanowi osiągnięty w roku poprzedzającym oddanie urządzeń do eksploatacji:

nięty w roku poprzedzającym oddanie urządzeń do eksploatacji:

- 1) przychód szacunkowy z gospodarstwa rolnego — dla właścicieli gospodarstw rolnych,
- 2) suma szacunkowego przychodu z gospodarstwa rolnego, wynagrodzenia i dochodu — dla właścicieli gospodarstw rolnych, którzy oprócz przychodu z tych gospodarstw otrzymują również wynagrodzenie za pracę lub mają inne stałe źródła dochodu,
- 3) suma wynagrodzenia za pracę i dochodu z innych źródeł — dla właścicieli nieruchomości, których wyłącznym źródłem utrzymania jest wynagrodzenie za pracę lub inny stały dochód.

3. Jeżeli wynagrodzenie za pracę lub stały dochód z innych źródeł, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, powstały w roku oddania urządzeń do eksploatacji, podstawę wymiaru należności stanowi to wynagrodzenie i dochód z roku oddania urządzeń do eksploatacji, obliczone w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Należność za urządzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę wsi określa poniższa tabela:

Lp.	Podstawa wymiaru	Należność
1	do 7.700 zł	9.000 zł
2	od 7.701 zł do 14.500 zł	10.200 zł
3	od 14.501 zł do 21.300 zł	11.200 zł
4	od 21.301 zł do 40.300 zł	13.500 zł
5	od 40.301 zł do 61.200 zł	16.200 zł
6	wyższe niż 61.200 zł	18.000 zł